

Luk.21,25-36

Es.11,1-10 Rom 15,4-7
2.s.i advent, den 6.12.2020

Aulum & Hodsager 747 448 77 568 277

Mange har et kalenderlys derhjemme. Hver dag brænder vi en del af lyset, så det viser, hvilken dato vi har. Det kan være svært at følge med her i begyndelsen, hvor lyset skal brænde meget for at nå ned til det første tal. Når lyset så til sidst er brændt ned, så ved vi, at det er jul.

Her i kirken har vi ikke et kalenderlys, men vi har en adventskrans. Der er i dag tændt to lys. Vi ved, at det snart bliver jul, når vi tænder alle de fire adventslys.

Både kalenderlyset og adventskransen minder os om, at vi lever i en ventetid. Vi glæder os til, at det igen bliver jul.

En ventetid kan være kort eller lang. Det kommer både an på, hvad der sker i ventetiden og på hvad det er, vi venter på.

Der er forskel på at vente på en god ven eller en håndværker, som kommer for sent. Der er forskel at vente på en lønseddel eller en opkrævning fra skattevæsenet.

Den første tekst, vi hørte fra alteret, siger, at vi kan vente på noget, der er rigtig godt.

Det er en tekst om den fred og harmoni, som er langt større og bedre end det bedste, vi kan forestille os her i verden.

Ulven skal bo sammen med lammet, panteren ligge sammen med kiddet; kalv og ungløve græsser sammen, en lille dreng vogter dem. Koen og bjørnen bliver venner, deres unger ligger sammen, og løven æder strå som oxen.

Det fortæller noget om den evighed, der venter dem, der tror på Gud og hører ham til. Jesus har sagt, at han kommer igen, og så skal Guds rige træde frem i al sin glans og herlighed. Det er virkelig noget at se frem til og vente på.

Men det, vi hørte for et øjeblik siden, var så meget anderledes. Det taler om store forandringer i tilværelsen, som minder os om, at Jesus kommer igen. Her i adventstiden hører vi jo både om, at Jesus kom engang, at han kommer i dag og at han skal komme igen.

Denne jord skal ikke stå til evig tid. Engang skal enden komme. Når Jesus kommer igen, skal der ske store forandringer. Himlen og jorden skal forgå. Der skal ske tegn i sol og måne og stjerner. Det er nok en beskrivelse af de voldsomme begivenheder, som engang skal ske.

Der er god grund til at tænke på Jesu genkomst her i adventstiden, selv om vi naturligt nok mest tænker på det, der ligge lige for, nemlig fejringen af Jesu fødsel.

Jesus taler om store forandringer og katastrofer, men ønsker ikke at forskrække os. Han ønsker først og fremmest at sige, at vi kan glæde os til, at han kommer igen.

Hvis vi kun havde haft teksterne, der beskrev denne verdens afslutning, så kunne vi blive bange.

Hvordan skal vi klare de svære tider, der ligger foran os?

Vi har oplevet en corona-pandemi, som har ændret vores måde at leve på, at være sammen på, at fejre gudstjeneste på osv. Der er håb forude, men der er lang vej endnu.

I disse år hører vi om mange ulykker og naturkatastrofer. Der er skovbrande og oversvømmelser. Vi får dem serveret lige i vore stuer.

Det er så let at blive usikker på livet og på fremtiden. Men her kommer Jesus så og siger: I skal ikke tænke på alt det negative, der vil komme til at ske. I skal tænke på, at jeres forløsning nærmer sig. I skal vente min genkomst med glæde.

Det er det, det drejer sig om. Vi skal glæde os til, at Jesus kommer igen og skal oprette sit herlighedsrige.

Hvis der er en i vores familie, som skal ud på en lang rejse, så glæder vi os til at se ham eller hende igen. Det kan fx være en forretningsrejse eller en ferietur. Hvis far eller mor er rejst, glæder børnene sig

til, at de kommer tilbage igen.

Der er grund til at glæder os til, at Jesus kommer igen. Vi skal se frem til den dag, da alt ondt skal miste sin magt og da det kun er fred, glæde og harmoni, der har sin plads i vores tilværelse.

Det er ikke noget, der sker her og nu. Det sker ikke ved demokratiske valg og gode regeringsledere. Det sker ikke, selv om Nato, FN eller andre organisationer stiller sig bag nogle beslutninger eller fredsbevarende indsatser rundt omkring i verden.

Det er alt sammen godt, men det er ikke det, der skaber fred og harmoni i vores verden. Det er kun ham, som er livets, fredens og kærlighedens Gud, der kan skabe den sande fred.

Det vil han gøre, når han lader sin søn, Jesus Kristus komme igen. Da skal vi blive fyldt af glæde.

Jesus skal komme igen i magt og herlighed. Han skal komme med himlens skyer. Det er et tegn på hans guddommelighed. I Bibelen hører vi ofte, at der er skyer, der omgiver Gud, når han viser sig for mennesker. Det er den Jesus, som har sejret over liv og død, der skal komme igen.

For 2000 år siden kom han som et menneske, født ind i en familie, som ikke havde jordisk rigdom og magt. Himlens herre kom til os i menneskeskikkelse og endte med at vinde en endegyldig sejr over djævelen og hans medhjælpere.

Midt i de vanskeligheder vi kan have, sygdom, ensomhed i coronatiden, vanskelighed med at få pengene til at slå til i hverdagen, da siger Jesus, at vi skal løfte vores blik.

Vi skal ikke se på alle de vanskeligheder, vi til daglig må støde på. Vi skal i stedet for se opad. Vi skal se frem til den dag, da han kommer igen. Løft jeres hoveder, for jeres forløsning nærmer sig!

Vi er i en ventetid. Vi må glæde os over den tid, vi oplever her på jord. Gud kommer til os og giver os hver dag et glimt af hans godhed. Men det *er* en ventetid og vi har noget godt, som vi venter på. Vi ved ikke, hvornår det kommer.

Vi venter i denne tid. Vi kan se på træerne og følge naturens gang. Når de får blade, ved vi, at det snart er sommer. Når de mister bladene, ved vi, at det er efterår og snart bliver vinter.

Sådan kan vi også se på det, der sker omkring os, at Guds rige og Jesu genkomst er nær. Her nævner Jesus en række forskellige ulykker.

Det kan være tegn på, at Jesus snart kommer igen. Vi ved ikke, hvornår det sker. Og det er farligt at begynde at udregne år, måned og dag. Det er der mange, der har brændt sig på. Men Jesus opfordrer os til at leve i forventningen om, at han kommer igen.

Vi kan have svært ved at forestille os, hvordan det kan lade sig gøre, at Jesus kommer igen og at alle skal opstå, nogle til frelse og andre til dom. Det er så fjernt for os, så vi let lægger det til side og i stedet for tænker på hverdagen og dens mange bekymringer.

Men Gud vil hjælpe os til at rette vort blik mod ham, som er mægtig og som formår alt. Han har lovet, at være os nær i dag og i den tid, vi lever her på jord.

Den salme, vi skal slutte med at synge i dag taler om, hvordan vi skal vente på Jesu genkomst, men også om, at Guds rige er os nær i dag:

*Mens vi venter på din time,
tror vi på dit riges nærhed,
skjult som årer under jorden,
skjult som vind i træets krone,
til vi ser dig, som du er.*

Det er vores trøst og glæde, mens vi lever her i verden. Guds rige er nær. Selv om vi ikke kan se det, så kommer han til os og vil møde os i vores hverdag. Han kommer til os og mødes os i dåb og nadver.

*Du var nær ved os i dåben.
Du er nær ved nadverbordet.
Dine gaver gir os forsmag
på dit riges store måltid,
når vi ser dig, som du er!*

Det er en salme, som jeg er blevet mere og mere glad for. Den taler om en glæde ved at leve og vente på at se Gud, som han er. Men den viser også, at kristendom ikke er livsfornægtende eller noget med at gå

igennem livet med lukkede øjne. Vi må have lov til at møde Gud i vores hverdag, ved gudstjenester og når vi hører eller læser i Guds ord. Han kommer, selv om vi endnu ikke kan se ham.

Engang skal vi se ham, som han er. Det bliver en glædens dag. Derfor må vi ønske, at den kommer snart.

Herre, lad dit rige komme!

Din er magten! Din er æren!

Din er dommen! Din er nåden!

Halleluja! Alt er fuldbragt!

Vi skal se dig, som du er!

Amen.